

TAKAISIN LUONTOON 7.8.–8.8.2026

Laulujen sanat

VAELTAJA 7.8. klo 18.00

Sibelius: Der Wanderer und der Bach

Wohin, o Bächlein, schnelle?

"Hinab ins Tal."

Verhalte deine Welle!

"Ein andermal."

Was treibt dich so von hinnen?

"Ei, hielt ich je?"

Willst du nicht ruh'n und sinnen?

"Ja, dort im See."

Bist du schon gram der Erden?

"Ich eile zu."

Du wirst schon still werden!

"Nicht minder du."

Martin Greif

Vaeltaja ja puro

Minne riennät, puroseni?

"Alas laaksoon."

Pidätä kulkuasi!

"Joskus toiste."

Mikä ajaa sinua?

"Viivynkö joskus?"

Etkö lepäisi ja miettisi?

"Tuolla järvessä sitten."

Kyllästyitkö maahan?

"Minä kiirehdin."

Kerran seisahdut!

"Niin sinäkin."

suom. Lauri Mäntysaari

The Wanderer and the Brook

"Where are you hurrying, little brook?"

"Down into the valley."

"Hold back your wave!"

"Another time."

"What drives you onward?"

"Did I ever linger?"

"Will you not pause and ponder?"

"Yes—there, in the lake."

"Have you grown weary of earth?"
"I hasten there."
"One day you will lie still."
"No less will you."

transl. Lauri Mäntysaari

Schubert: Das Wandern

Das Wandern ist des Müllers Lust,
das Wandern!
Das muss ein schlechter Müller sein,
dem niemals fiel das Wandern ein,
das Wandern.

Vom Wasser haben wir's gelernt,
vom Wasser!
Das hat nicht Rast bei Tag und Nacht,
ist stets auf Wanderschaft bedacht,
das Wasser.

Das sehn wir auch den Rädern ab,
den Rädern!
Die gar nicht gerne stille stehn,
die sich mein Tag nicht müde drehn,
die Räder.

Die Steine selbst, so schwer sie sind,
die Steine!
Sie tanzen mit den muntern Reihn
und wollen gar noch schneller sein,
die Steine.

O Wandern, Wandern meine Lust,
o Wandern!
Herr Meister und Frau Meisterin,
lasst mich in Frieden weiterziehn
und wandern.

Wilhelm Müller

Vaellus

On suuri halu mylläriin
näin vaeltaa!
Ja mylläri on kehno vaan,
jos tahdo hän ei milloinkaan
näin vaeltaa.

Opettaa meille juostessaan
sen vesi voi.
Ei hevin öin, ei päivinkään
se malta jäädä lepäämään,

ei vesi voi.

Myös todistavat pyörät sen,
ne pyörät.
Ne eivät seiso mielellään
ja eivät väsy vääntämään,
ne pyörät.

Ja myllynkivet jauhavat,
niin painavat.
Ne riemuin vievät tanssiaan,
vain kiihdyttävät vauhtiaan –
niin painavat.

Oi vaellus, mun riemuni
on vaeltaa!
Oi Mestari ja Rouvakin,
vain sallikaa mun myllärin
näin vaeltaa.

suom. Teivas Oksala

Being on the move

Being on the move is such a delight for the miller,
Being on the move!
It must be a terrible miller
Who never had the idea of being on the move,
On the move!

We have learned it from the water,
From the water!
Which never rests day or night,
It is always committed to being on the move,
The water.

We can see the same thing with the wheels as well,
The wheels!
Which never want to stand still,
Which never tire all day as they keep going,
The wheels.

The stones themselves, despite their heavy weight,
The stones!
They dance in a cheerful pattern
And they want to move even more quickly,
The stones.

Oh, being on the move, on the move, my delight,
Oh, being on the move!
Dear master and mistress
Let me go off in peace
And be on the move.

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Der Wanderer an den Mond

Ich auf der Erd', am Himmel du
Wir wandern beide rüstig zu:
Ich ernst und trüb, du mild und rein,
Was mag der Unterschied wohl sein?

Ich wandre fremd von Land zu Land,
So heimatlos, so unbekannt;
Berg auf, Berg ab, Wald ein, Wald aus,
Doch bin ich nirgend, ach! zu Haus.

Du aber wanderst auf und ab
Aus Ostens Wieg' in Westens Grab,
Wallst Länder ein und Länder aus,
Und bist doch, wo du bist, zu Haus.

Der Himmel, endlos ausgespannt,
Ist dein geliebtes Heimatland;
O glücklich, wer, wohin er geht,
Doch auf der Heimat Boden steht!

Johann Gabriel Seidl

Vaeltaja kuulle

Minä maan päällä, sinä taivaalla,
molemmat vaellamme reippaasti:
minä totisena ja synkkänä, sinä lauhkeana ja puhtaana,
mikä mahtaa olla eromme?

Minä vaellan muukalaisena maasta toiseen,
kodittomana, aivan tuntemattomana;
vuorta ylös, alas, metsään ja metsästä pois,
mutta voih! missään en ole kotonani.

Sinä sen sijaan vaellat ylös ja alas
idän kehdosta lännen hautaan,
lillut maasta toiseen,
ja kuitenkin, olet missä olet, olet kotona.

Äärettömyyksiin levittäytyvä taivas
on sinun rakas kotimaasi;
onnellinen se, joka seisoo
kotimaansa kamaralla, minne menneekin!

suom. Marjo Heiskanen

The long-distance walker to the moon

I am on the earth, you are in the sky,
We are both resolutely walking along:

I am serious and gloomy, you are gentle and pure,
What can explain the difference?

I walk on as a stranger from land to land,
So homeless, so unknown to others;
Up mountains and down mountains, into forests and out of forests,
Yet I am never – alas! – at home.

You, however, walk up and down
From the cradle in the west to the grave in the east,
On your pilgrimage you progress into lands and out of lands
And yet, wherever you are, you are at home.

The sky, endlessly stretched out,
Is your beloved homeland:
Oh happy is he who, wherever he goes,
Is still standing on his home ground!

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Sibelius: Im Feld ein Mädchen singt

Im Feld ein Mädchen singt...
Vielleicht ist ihr Liebster gestorben,
vielleicht ist ihr Glück verdorben,
dass ihr Lied so traurig klingt.

Das Abendrot verglüht,
die Weiden stehn und schweigen,
und immer noch so eigen
tönt fern das traurige Lied.

Der letzte Ton verklingt.
Ich möchte zu ihr gehen.
Wir müssten uns wohl verstehen,
da sie so traurig singt.

Das Abendrot verglüht,
die Weiden stehn und schweigen.

Margarete Susman

Tuol laulaa neitonen

Tuol laulaa neitonen...
On kultansa hältä kai kuollut,
on kaikista kallein ollut,
kun on laulunsa murheinen.

Jo rusko raukeaa,
on vaiti kuuset kunnaan,
vaan vielä vienon kummaan
soi laulu murhetta vaan.

Jo sävel sammui pois.
Ma tahdon luokseen käydä.
Me yhtehen voimme jäädä,
kun laulussaan murhe soi.

Jo rusko raukeaa,
on vaiti kuuset kunnaan.

suom. nimim. Frau Leonard

In the field a maiden is singing

In the field a maiden is singing...
perhaps her beloved has died,
perhaps her happiness is ruined,
for her song sounds so desolate.

The sunset is fading,
the willows stand silent,
and ever so unique,
that far-off, mournful song resounds.

The last note fades away.
I wish to go to her.
Surely we would understand each other,
for she sings so plaintively.

The sunset is fading,
the willows stand silent.

Translation © by Emily Ezust, reprinted with
permission from the LiederNet Archive

Schubert: Nähe des Geliebten

Ich denke dein, wenn mir der Sonne Schimmer
Vom Meere strahlt;
Ich denke dein, wenn sich des Mondes Flimmer
In Quellen malt.

Ich sehe dich, wenn auf dem fernen Wege
Der Staub sich hebt;
In tiefer Nacht, wenn auf dem schmalen Stege
Der Wanderer bebt.

Ich höre dich, wenn dort mit dumpfem Rauschen
Die Welle steigt.
Im stillen Hain da geh ich oft zu lauschen,
Wenn alles schweigt.

Ich bin bei dir, du seist auch noch so ferne.
Du bist mir nah!
Die Sonne sinkt, bald leuchten mir die Sterne.

O wärst du da!

Johann Wolfgang von Goethe

Rakastetun läheisyys

Ajattelen sinua, kun auringon välke
mereltä loistaa;
ajattelen sinua, kun kuun kajo
lähteistä kuvastuu.

Näen sinut, kun kaukaisilla teillä
tomu kohoaa;
syvässä yössä, kun kapeilla poluilla
vaeltaja vavahtaa.

Kuulen sinut, kun kumeasti pauhaten
tuolla aalto nousee.
Hiljaiseen lehtoon käyn usein kuulolle,
kun kaikki vaikenee.

Olen luonasi, vaikka olet yhä niin kaukana.
Olet lähelläni!
Aurinko laskee, pian minulle loistavat tähdet.
Kunpa olisit täällä!

suom. Marjo Heiskanen

Proximity of the beloved one

I think of thee, whene'er the sun his beams
O'er ocean flings;
I think of thee, whene'er the moonlight gleams
In silv'ry springs.

I see thee, when upon the distant ridge
The dust awakes;
At midnight's hour, when on the fragile bridge
The wanderer quakes.

I hear thee, when yon billows rise on high,
With murmur deep.
To tread the silent grove oft wander I,
When all's asleep.

I'm near thee, though thou far away mayst be -
Thou, too, art near!
The sun then sets, the stars soon lighten me.
Would thou wert here!

transl. Edgar Alfred Bowring

Schubert: Im Walde

Ich wandre über Berg und Tal
und über grüne Heiden,
und mit mir wandert meine Qual,
will nimmer von mir scheiden;
und schiff't 'ich auch durch's weite Meer,
sie käm auch dort wohl hinterher.

Wohl blüh'n viel Blumen auf der Flur,
die hab ich nicht gesehen,
denn Eine Blume seh ich nur
auf allen Wegen stehen;
nach ihr hab ich mich oft gebückt
und doch sie nimmer abgepflückt.

Die Bienen summen durch das Gras
und hängen an den Blüten;
das macht mein Auge trüb und nass,
ich kann mir's nicht verbieten.
Ihr süßen Lippen, rot und weich,
wohl hing ich nimmer so an euch.

Gar lieblich singen nah 'und fern
die Vögel auf den Zweigen,
wohl säng ich mit den Vögeln gern,
doch muss ich traurig schweigen;
denn Liebeslust und Liebespein,
die bleiben jedes gern allein.

Am Himmel seh ich flügelschnell
die Wolken weiter ziehen,
die Welle rieselt leicht und hell,
muss immer nah'n und fliehen;
doch haschen, wenn's vom Winde ruht,
sich Wolk 'und Wolke, Flut und Flut.

Ich wandre hin, ich wandre her,
bei Sturm und heitern Tagen,
und doch erschau ich's nimmermehr
und kann es nicht erjagen;
O! Liebessehnen, Liebesqual,
wann ruht der Wanderer einmal?

Ernst Konrad Fridrich Schulze

Metsässä

Vaellan yli vuorten ja laaksojen
ja yli vihreiden niittyjen,
ja kanssani kulkee tuskani,
joka koskaan ei minusta eroa;
vaikka seilaisin aavalla merellä,
se seuraisi minua yhä.

Vaikka kukkia täynnä on kedot maan,
en niitä ole nähnyt,

sillä yhden kukan huomaa vaan
kaikilla teilläni;
sen puoleen olen usein kumartunut,
vaan en koskaan sitä poiminut.

Mehiläiset ruohon yllä hyrräävät,
ja kukkiin tarraavat;
se saa minun silmäni kostumaan,
en pysty estämään sitä.
Te suloiset punaiset, pehmeät huulet,
en koskaan tarrannut teihin noin!

Niin ihanasti laulavat joka puolella
linnut oksillansa;
mieluusti laulaisin lintujen kanssa,
vaan surussani täytyy minun vaieta;
sillä lemmen ilo ja tuska
ovat jokaisen yksinään.

Taivaalla vilkkaasti kuin siivillä
kulkevat liitäen pilvet,
kevyesti aalto polveilee
vuoroin pois ja luokse.
Ne tuulen voimalla leikkivät,
pilvet pilviin, aallot aaltoihin liittyvät.

Vaellan sinne, vaellan tänne,
niin myrskyssä kuin kirkkaina päivinä,
vaan enää sitä en silmiini saa,
en tavoittele sitä.
Oi rakkauden kaipuu, rakkauden tuska,
koska sallit vaeltajan levätä?

suom. Lauri Mäntysaari

In the forest

I tramp over hills and valleys
And across green heathlands,
And my distress tramps alongside me,
It will never leave me;
And even if I were to get on a ship and travel across the broad sea
It would still follow along behind me there.

Although there are lots of flowers blossoming in the meadow
I have not seen them,
For I can only see a single flower
Standing on all the pathways.
I have often bent down towards it
But I have never plucked it.

The bees buzz through the grass
And attach themselves to the blossoms;
That makes my eyes go blurred as tears well up,
I have no control over it.

You sweet lips, red and soft,
I definitely never attached myself to you in the same way!

There is so much love in the singing (nearby and in the distance)
Of the birds in the branches;
I would happily sing along with the birds,
But I have to remain sad and silent,
For the pleasure of love and the pain of love
They each like to remain alone.

In the sky I can see, as fast as if they had wings,
The clouds passing along,
The waves are rippling gently and brightly,
They always have to approach and fly off;
But when the wind drops they catch up with each other,
Cloud catches cloud, ripple catches ripple.

I tramp here, I tramp there,
In storms and on fine days,
And yet I shall never again behold it,
And I can never catch it.
Oh longing of love, distress of love,
When is this wayfarer ever going to rest?

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Saariaho: Rauha

Mitä on nää tuoksut mun ympärillään?
Mitä on tämä hiljaisuus?
Mitä tietävi rauha mun sydämessäin,
tää suuri ja outo ja uus?

Minä kuulen, kuink 'kukkaset kasvavat
ja metsässä puhuvat puut.
Minä luulen, nyt kypsyvät unelmat
ja toivot ja tou'ot muut.

Kaikk 'on niin hiljaa mun ympärillään,
kaikk 'on niin hellää ja hyvää.
Kukat suuret mun aukeevat sydämessäin
ja tuoksuvat rauhaa syvää.

Eino Leino

Peace

What are these fragrances filling the Air,
This sense of perfect calm
that comes to quiet my heart again,
So strange, so wondrous, so new?

I can even hear how all the flowers grow,

And what all the trees are saying.
I feel that my dreams may revive again,
My joys, my hopes renewed.

All is so still surrounding me here
And nothing mars the sweet stillness.
Flowers blossom around me so fragrantly here
And peace blossoms deep within me.

transl. Aina Swan Cutler

Schubert: Der Wanderer

Ich komme vom Gebirge her,
es dampft das Tal, es braust das Meer.
Ich wandle still, bin wenig froh,
und immer fragt der Seufzer, wo?

Die Sonne dünkt mich hier so kalt,
die Blüte welk, das Leben alt,
und was sie reden, leerer Schall;
ich bin ein Fremdling überall.

Wo bist du, mein geliebtes Land?
Gesucht, geahnt, und nie gekannt!
Das Land, das Land so hoffnungsgrün,
das Land, wo meine Rosen blühn.

Wo meine Freunde wandelnd gehn,
wo meine Toten auferstehn,
das Land, das meine Sprache spricht,
o Land, wo bist du?

Ich wandle still, bin wenig froh,
und immer fragt der Seufzer, wo?
Im Geisterhauch tönt's mir zurück:
"Dort, wo du nicht bist, dort ist das Glück!"

Georg Philipp Schmidt von Lübeck

Vaeltaja

Jo jäivät vuorten harjanteet,
nyt laakso soi ja pauhaa veet.
Mun minne tieni johtakoot,
soi huokaus: ah, missä oot?

Tääll' loiste kylmä päivän on,
ei nouse kukka nurmikon;
ja kielen oudon kuullessain
mä tunnen: vieras oon täällä vain!

Miss' oot sä, kallis maani mun,
ah, milloin saan nähdä sun?

Oi unten maani vehrein,
miss' hehkuu ruusut kauneimmin,

käy ystäväni riemuiten
ja nousee henget kuolleiden;
sä maa, mi kieltäin haastelet,
oi maa, miss' oot sä?

Mun minne tieni johtakoot,
soi huokaus: ah, missä oot?
Vaan vastahani kajahtaa:
"Siellä, miss' et oo, on onnen maa!"

suom. Kyllikki Solanterä

The migrant

I have come here from the mountains,
The valley is steaming, the sea is roaring,
I walk around in silence, I am rarely cheerful,
And the sigh keeps asking, 'where'?

It seems to me that the sun is so cold here,
The blossom has withered, life is old,
And what they are saying in their empty noise is that
I am a stranger everywhere.

Where are you, my beloved land,
Sought for, yearned for and never known?
The land, the land that is so green in hope,
The land where my roses bloom?

Where my friends go wandering around
Where my dead come to life again;
The land that speaks my language,
Oh land, where are you?

I walk around in silence, I am rarely cheerful,
And the sigh keeps asking, 'where'?
I hear the sound coming back to me in a spirit's breath:
'There, where you are not, that is where happiness is!'

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

KUULLE 7.8. klo 21.00

Schubert: Ständchen D957/4

Leise flehen meine Lieder
durch die Nacht zu Dir;
in den stillen Hain hernieder,
Liebchen, komm zu mir!

Flüsternd schlanke Wipfel rauschen
in des Mondes Licht,
des Verräters feindlich Lauschen
fürchte, Holde, nicht.

Hörst die Nachtigallen schlagen?
Ach! sie flehen Dich,
mit der Töne süßen Klagen
flehen sie für mich.

Sie verstehn des Busens Sehnen,
kennen Liebesschmerz,
rühren mit den Silbertönen
jedes weiche Herz.

Laß auch Dir die Brust bewegen,
Liebchen, höre mich!
Bebend harr ich dir entgegen!
Komm, beglücke mich!

Ludwig Rellstab

Serenaadi

Hiljaa laulu halki ehtoon
sulle kutsun tuo.
Tänne rauhan laaksolehtoon,
armas, saavu luo.

Kuutamossa päällä pääni
huojuu latva puun,
kateen kaunan soraääni
soi ei lauleluun.

Satakielen, tänne käyden,
kuule helskyntää,
suo sen laulun kaihontäyden
mieltäs hellyttää.

Myös sen lemmen tuska täyttää,
kaipuu pohjaton.
Kaiho niille tietä näyttää,
keillä sydän on.

Myös sun rakkautes luotan.
Armas, saavu luo!
Sua vavisten jo vuotan,
mulle onni suo!

suom. Toivo T. Kaila

Serenade

My songs call out gently
Through the night as they beseech you;
Come down here into the quiet grove of trees,
Beloved, come to me!

Slender tree tops whisper as they rustle
In the moonlight;
No hostile traitor is going to overhear,
So do not be afraid, my love.

Can you hear the nightingales singing?
Oh, they are beseeching you
With the sweet notes of their laments,
They are interceding with you on my behalf.

They can understand the longing of the breast,
They are familiar with the pain of love,
With their silver notes they stir
Every sensitive heart.

Let your own breast be moved too,
Beloved, listen to me!
I am trembling as I await your response;
Come, make me happy!

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Jägers Abendlied

Im Felde schleich ich still und wild,
Gespannt mein Feuerrohr.
Da schwebt so licht dein liebes Bild,
Dein süßes Bild mir vor.

Du wandelst jetzt wohl still und mild
Durch Feld und liebes Tal,
Und ach, mein schnell verrauschend Bild,
Stellt sich dirs nicht einmal?

Mir ist es, denk ich nur an dich,
Als in den Mond zu sehn;
Ein stiller Friede kommt auf mich,
Weiß nicht, wie mir geschehn.

Johann Wolfgang von Goethe

Metsästäjän iltalaulu

Niityllä hiivin hiljaa ja ovelana,
tuliluikkuni valppaana.
Silloin leijuu keveästi rakas hahmosi,
sinun suloinen kuvasi eteeni.

Sinä vaellat varmaan nyt hiljaa ja tyynenä

läpi niityn ja armaan laakson,
ja ah, minun nopeaan haihtuva kuvani,
näyttäytyykö se sinulle kertaakaan?

Kun vain ajattelenkin sinua, tuntuu
kuin kuuta katsoisin;
tyyni rauha tulee ylleni,
en tiedä, kuinka.

suom. Marjo Heiskanen

The Hunter's Even-song

The plain with still and wand'ring feet,
And gun full-charged, I tread,
And hov'ring see thine image sweet,
Thine image dear, o'er head.

In gentle silence thou dost fare
Through field and valley dear;
But doth my fleeting image ne'er
To thy mind's eye appear?

When I would think of none but thee,
Mine eyes the moon survey;
A calm repose then steals o'er me,
But how, 'twere hard to say.

transl. Edgar Alfred Bowring

Schubert: An den Mond

Füllest wieder Busch und Tal
still mit Nebelglanz,
lösest endlich auch einmal
meine Seele ganz;

breitest über mein Gefild
lindernd deinen Blick,
wie des Freundes Auge mild
über mein Geschick.

Jeden Nachklang fühlt mein Herz
Froh- und trüber Zeit,
wandle zwischen Freud' und Schmerz
in der Einsamkeit.

Fließe, fließe, lieber Fluß!
Nimmer werd' ich froh,
so verrauschte Scherz und Kuß,
und die Treue so.

Ich besaß es doch einmal,
was so köstlich ist!

Daß man doch zu seiner Qual
nimmer es vergißt!

Rausche, Fluß, das Tal entlang,
ohne Rast und Ruh,
rausche, flüstre meinem Sang
Melodien zu,

wenn du in der Winternacht
wütend überschwillst,
oder um die Frühlingspracht
junger Knospen quillst.

Selig, wer sich vor der Welt
ohne Haß verschließt,
einen Freund am Busen hält
und mit dem genießt,

was, von Menschen nicht gewußt
oder nicht bedacht,
durch das Labyrinth der Brust
wandelt in der Nacht.

Johann Wolfgang von Goethe

Kuulle

Jälleen pensaat, laaksomaan
usvaan hopeoit,
vapauttaa kokonaan
sielun vihdoin voit.

Valat ylle niittyjen
katseen lempeän,
niin kuin yli tuskien
silmät ystävän.

Ilon kaiun, murheenkin
saanhan tuntea,
riemun, tuskan vaihtuvin
vuoroin kokea.

Juoskaa vedet vaihtuvat!
Riemu saavu ei,
naljat, suukot haihtuvat,
petos uskon vei.

Kerran omanani sain
pitää aartehen:
tuskaksensa sitä vain
muistaa ihminen.

Pauhaa, virta, laaksossas
lepäämättä niin,
pauhaa, kuiski solinas
laulun säveliin,

milloin yllyt talviöin
kuohuin tulvimaan
taikka kevään kukkavöin
puut saat versomaan.

Autuas, ken hyörinän
vihaamatta voi
jättää, kera ystävän,
jonka luoja soi,

nauttii, minkä ihminen
vain voi aavistaa,
labyrinttiin sydämen
yössä vaeltaa.

suom. Teivas Oksala

To the moon

Bush and vale thou fill'st again
With thy misty ray,
And my spirit's heavy chain
Castest far away.

Thou dost o'er my fields extend
Thy sweet soothing eye,
Watching like a gentle friend,
O'er my destiny.

Vanish'd days of bliss and woe
Haunt me with their tone,
Joy and grief in turns I know,
As I stray alone.

Stream beloved, flow on! flow on!
Ne'er can I be gay!
Thus have sport and kisses gone,
Truth thus pass'd away.

Once I seem'd the lord to be
Of that prize so fair!
Now, to our deep sorrow, we
Can forget it ne'er.

Murmur, stream, the vale along,
Never cease thy sighs;
Murmur, whisper to my song
Answering melodies!

When thou in the winter's night
Overflow'st in wrath,
Or in spring-time sparklest bright,
As the buds shoot forth.

He who from the world retires,

Void of hate, is blest;
Who a friend's true love inspires,
Leaning on his breast!

That which heedless man ne'er knew,
Or ne'er thought aright,
Roams the bosom's labyrinth through,
Boldly into night.

transl. Edgar Alfred Bowring

Schubert: Nachtstück

Wenn über Berge sich der Nebel breitet,
Und Luna mit Gewölken kämpft,
So nimmt der Alte seine Harfe, und schreitet,
Und singt waldeinwärts und gedämpft:

„Du heil'ge Nacht!
Bald ist's vollbracht,
Bald schlaf 'ich ihn, den langen Schlummer,
Der mich erlöst von allem Kummer.“

Die grünen Bäume rauschen dann:
Schlaf süß, du guter, alter Mann;
Die Gräser lispeln wankend fort:
Wir decken seinen Ruheort;

Und mancher liebe Vogel ruft:
O laßt ihn ruhn in Rasengruft!
Der Alte horcht, der Alte schweigt,
Der Tod hat sich zu ihm geneigt.

Johann Mayrhofer

Yölaulu

Kun usva nousee vuorten ylle
ja kuu käy pilviverhon taa,
silloin vanhus tarttuu harppuun,
metsään kulkee, hiljaisena

laulu yössä kajahtaa:
”Sä pyhä yö, pian hetki lyö,
pian nukahdan mä uneen pitkään,
jonne pääse eivät murheet mitkään.”

Puut ne silloin huoahtaa:
”Voit, vanhus-kulta, nukahtaa.”
Ruoho kuiskaa huojuen:
”Me peitämme sijansa viimeisen.”

Ja lintukuoro laulaa kuin ystävälle:
”Oi tänne hauta laittakaa hälle.”

Vanhus hiljaa vavahtaa:
hälle kuolema päättään kumartaa.

suom. Aarne Toivonen

Nocturnal scene

When the mist spreads across the mountains
And Luna goes into battle against the clouds,
That is when the old man takes his harp and steps forwards,
And turning towards the forest sings in muffled tones:

“Oh holy night!
It will soon be fulfilled.
I shall soon be sleeping that long sleep
Which will release me from all care.”

The green trees then rustle,
Sleep sweetly, good old man;
The blades of grass whisper as they sway,
We shall cover his place of rest;

And many a dear bird cries out,
Oh let him rest in this trench in the turf! –
The old man pays attention, the old man remains silent –
Death has bent down towards him.

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Ave Maria

Ave Maria! Jungfrau mild,
erhöre einer Jungfrau Flehen,
aus diesem Felsen starr und wild,
sog mein Gebet zu dir hin wehen.

Wir schlafen sicher bis zum Morgen,
ob Menschen noch so grausam sind.
O Jungfrau, sieh der Jungfrau Sorgen,
o Mutter, hör ein bittend Kind!

Ave Maria unbefleckt!
Wenn wir auf diesen Fels hinsinken,
zum Schlaf, und uns dein Schutz bedeckt,
wird weich der harte Fels uns dücken.

Du lächelst, Rosendüfte wehen
in dieser dumpfen Felsenkluft.
O Mutter, höre Kindes Flehen,
o Jungfrau, eine Jungfrau ruft!

Ave Maria! Reine Magd!
Der Erde und der Luft Dämonen.
Von deines Auges Huld verjagt,

sie können hier nicht bei uns wohnen.

Wir woll'n uns still dem Schicksal beugen,
da uns dein heilger Trost anweht;
der Jungfrau wolle hold dich neigen,
dem Kind, das für den Vater fleht!
Ave Maria!

Adam Storck (nach Sir Walter Scott)

Ave Maria

Ave Maria lempehin,
sun luokses taivaasehen saakka
nyt pyyntö nousee palavin:
pois sielun pyyhi syntitaakka!

Niin huoletonna uinahdamme
vaikk' syyllinenkin tunto ois.
Oi äiti, katso tuskiamme,
sä ällös käänny meistä pois!

Ave Maria tahraton!
Jos suojeluksessasi aina
me käymme täällä lepohon,
niin mieltämme ei murhe paina.

Sun hymyillessäs ruusut aukee
maan päällä kylmän, kolkon tään.
Oi, Äiti, lapses tuskaan raukee,
sun armos huomaa yksin jään!

Ave Maria puhtoisin!
Kun katsees lempeänä loistaa,
se synnin kiusauksetkin
voi täältä keskeltämme poistaa.

Niin nöyrnä kohtalooni taivun,
kun lohdun suuren sulta saan
Ah, luokses polvistuin mä vaivun:
oi, johda lapses oikeaan!
Ave Maria!

suom. Kyllikki Solanterä

Ave Maria! maiden mild

Ave Maria! maiden mild,
Listen to a maiden's prayer;
Thou canst hear though from the wild,
Thou canst save amid despair.

Safe may we sleep beneath thy care,
Though banished, outcast, and reviled -
Maiden! hear a maiden's prayer;

Mother, hear a suppliant child!
Ave Maria!

Ave Maria! undefiled!
The flinty couch we now must share,
Shall seem with down of eider piled,
If thy protection hover there.

The murky cavern's heavy air
Shall breathe of balm if thou hast smiled;
Then, Maiden! hear a maiden's prayer,
Mother, list a suppliant child!
Ave Maria!

Ave Maria! Stainless styled!
Foul dæmons of the earth and air,
From this their wonted haunt exiled,
Shall flee before thy presence fair.

We bow us to our lot of care,
Beneath thy guidance reconciled;
Hear for a maid a maiden's prayer,
And for a father hear a child!
Ave Maria!

Sir Walter Scott

AAMULAULU 8.8. klo 8.00

Schubert: Das Fischermädchen

Du schönes Fischermädchen,
treibe den Kahn ans Land;
komm zu mir und setze dich nieder,
wir kosen Hand in Hand.

Leg an mein Herz dein Köpfchen
und fürchte dich nicht zu sehr;
vertraust du dich doch sorglos
täglich dem wilden Meer.

Mein Herz gleicht ganz dem Meere,
hat Sturm und Ebb und Flut,
und manche schöne Perle
in seiner Tiefe ruht.

Heinrich Heine

Kalastajatyttö

Oi, kalastajatyttö,
souda jo valkamaan,

käsi käissä kanssasi, armas,
näin karkeloida saan.

Niin luottavaisna painaa
voit pääsi mun rinnallein,
kun voimaakaan et pelkää
tyrskyjen, maininkein!

Mun rintani myös vuoroin
on tyyni, myrskyinen,
ja helmen kauniin löytää
voit syvyyksistä sen.

suom. Kyllikki Solanterä

Thou fairest fisher maiden

Thou fairest fisher maiden,
Row thy boat to the land.
Come here and sit beside me,
Whispering, hand in hand.

Lay thy head on my bosom,
And have no fear of me;
For carelessly thou trustest
Daily the savage sea.

My heart is like the ocean,
With storm and ebb and flow,
And many a pearl lies hidden,
Within its depths below.

transl. Emma Lazarus

Schubert: Meeres Stille

Tiefe Stille herrscht im Wasser,
Ohne Regung ruht das Meer,
Und bekümmert sieht der Schiffer
Glatte Fläche ringsumher.
Keine Luft von keiner Seite!
Todesstille fürchterlich!
In der ungeheuern Weite
Reget keine Welle sich!

Johann Wolfgang von Goethe

Meren tyven

Syvä rauha pinnan alla,
liikkumatta meri on,
peilityyntä kaikkialla:
laivuri on rauhaton.

Viriä ei tunnu saavan,
kuolon rauha hirvittää.
Rannattoman meren aavan
hetki tyystin tyynnyttää.

suom. Teivas Oksala

Calm at sea

Silence deep rules o'er the waters,
Calmly slumb'ring lies the main,
While the sailor views with trouble
Nought but one vast level plain.
Not a zephyr is in motion!
Silence fearful as the grave!
In the mighty waste of ocean
Sunk to rest is ev'ry wave.

transl. Edgar Alfred Bowring

Schubert: Morgengruß

Guten Morgen, schöne Müllerin!
Wo steckst du gleich das Köpfchen hin,
als wär dir was geschehen?
Verdrießt dich denn mein Gruß so schwer?
Verstört dich denn mein Blick so sehr?
So muß ich wieder gehen.

O laß mich nur von ferne stehn,
nach deinem lieben Fenster sehn,
von ferne, ganz von ferne!
Du blondes Köpfchen, komm hervor!
Hervor aus eurem runden Tor,
ihr blauen Morgensterne.

Ihr schlummertrunknen Äugelein,
ihr taubetrübten Blümelein,
was scheuet ihr die Sonne?
Hat es die Nacht so gut gemeint,
daß ihr euch schließt und bückt und weint
nach ihrer stillen Wonne?

Nur schüttelt ab der Träume Flor,
und hebt euch frisch und frei empor
in Gottes hellen Morgen!
Die Lerche wirbelt in der Luft;
und aus dem tiefen Herzen ruft
die Liebe Leid und Sorgen.

Wilhelm Müller

Aamutervehdys

Hyvää päivää, tytär myllärin!
Miks syrjään käännät pääsikin,
kuin jokin paha oisi.
Niin häiritseekö tervehdys,
piinaako pelkkä silmäys?
Pois tästä mennä voisi.

Mun sallittakoon kauempaa
katsella tytön ikkunaa,
etäältä, täältä poissa!
Käy, keltatukka, näkyviin,
ja käykää porteistanne niin
sinitähdet aamun koissa!

Miks silmät unen painamat,
te kukat kasteenkosteat,
pelkäätte aamun aikaa?
Yö miettikö näin itsekin:
te ikävöitte kyynelin
hiljaisen onnen taikaa?

Pois ravistelkaa unteluus,
niin näkee virkku mieli uus
Herramme aamun koiton!
Ilmassa pyörii leivonen,
ja sydäntuska laulaa sen
ilmoille surusoiton.

suom. Teivas Oksala

Morning kiss

Good morning, beautiful mill girl!
Where are you trying to hide your lovely head
As if something had happened to you?
So, does my greeting annoy you so much?
So, does the sight of me disturb you so much?
I shall therefore have to go away again.

Oh, just let me stand at a distance and
Look towards your lovely window,
From a distance, from a long way away!
You lovely blond head, come out!
Come out of your round sockets
You blue morning stars!

Lovely eyes that are drunk with sleep,
Lovely flowers that have been saddened with dew,
Why are you avoiding the sun?
Was night so attractive to you
That you close your eyes, you bend over and weep
Over losing the silent bliss it offered?

It is now time to shake off the veil of dreams
And rise up fresh and lively

In God's bright morning!
The lark is ascending into the air,
And of the depths of the heart I can hear the call of
Love's pain and cares.

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Morgenlied

Eh' die Sonne früh aufersteht,
wenn aus dem dampfenden Meer
herauf und herunter das Morgenroth weht,
voranfährt mit dem leuchtenden Speer –
flattern Vöglein dahin und daher,
singen fröhlich die Kreuz und die Quer
ein Lied, ein jubelndes Lied.

»Was freut, ihr Vöglein, euch allzumal
so herzlich im wärmenden Sonnenstrahl?«
»Wir freu'n uns, daß wir leben und sind
und daß wir luft'ge Gesellen sind.
Nach löblichem Brauch
durchflattern wir fröhlich den Strauch;
umweht vom lieblichen Morgenwind
ergötzet die Sonne sich auch.«

»Was sitzt ihr Vöglein so stumm und geduckt
am Dach im mosigen Nest?«
»Wir sitzen, weil uns die Sonn' nicht beguckt,
schon hat sie die Nacht in die Wellen geduckt,
der Mond allein,
der liebliche Schein,
der Sonne lieblicher Widerschein
uns in der Dunkelheit nie verläßt -
darob wir im Stillen uns freu'n.«

O Jugend, kühlige Morgenzeit,
wo wir, die Herzen geöffnet und weit,
mit raschem und erwachendem Sinn
der Lebens-Frische uns erfreut,
wohl flohst du dahin! dahin!
Wir Alten sitzen geduckt im Nest,
allein der liebliche Widerschein
der Jugendzeit,
wo wir im Frühroth uns erfreut,
uns auch im Alter nie verläßt,
die stille, sinnige Fröhlichkeit!

Friedrich Ludwig Zacharias Werner

Aamulaulu

Ennen auringon varhaista nousua
kun höyryävästä merestä

ylhäällä, alhaalla aamurusko
ratsastaa, edellään kiiltävä keihäs –
lintuset lentävät sinne, tänne,
ristiin rastiin virittäen
laulun, riemuitsevan laulun.

"Mikä teille, lintuset, riemun tuo
niin suloisten auringonsäteiden lämmössä?"

"On ilomme elää ja olla vaan,
näin pilven veikkoina lennellen
kiitettävään tapaan
ilolla puikimme pensaston halki,
ihanana aamutuulen hyväillessä
iloitsee aurinkokin."

"Miksi, lintuset, hiljaa ja kumarassa
sammalpesässä istutte?"
"Me istumme, kun aurinko ei katsele,
sen yö on aaltoihin kätkenyt,
ja yksin kuu,
sen ihana loiste
auringon valoa heijastaen
meidät pimeydeltä säästää,
siksi hiljaisuudessa iloitsemme."

Oi nuoruus, viileä aamun koi,
jossa sydän maailmalle avoinna
reippain, heräävin mielin
elämän tuoreudesta iloitsemme,
kuinka pakenet sinne, sinne!
Me vanhat pesässä, kumarassa
yksin istumme ihanassa heijastuksessa
nuoruuden,
missä ensisäteistä iloitsemme,
ei iän tullessakaan meitä jätä
hiljainen, viisas riemullisuus!

suom. Lauri Mäntysaari

Morning song

Early in the morning before the sun rises again,
When, emerging from the steaming sea,
Dawn breezes in from above and below
Heralded by its shining spear –
Birds flitter about here and there,
Singing joyfully hither and thither,
Singing a song, a song of jubilation.

You little birds, what are you all enjoying so much,
Why are you so delighted in the warming beams of the sun?
"We are enjoying the fact that we are alive and we exist,
And that we are companions in the air.
In time-honoured tradition
We are fluttering through the bushes;

Fanned by the lovely morning wind
Even the sun is sharing the pleasure.”

You little birds, why are you sitting and crouching down so quietly
By the roof in your mossy nest? –
“We are sitting here because the sun is not looking at us;
Night has already pushed it under the waves:
Only the moon,
That lovely glow,
The lovely reflection of the sun,
Does not abandon us when it is dark –
That is why we take pleasure in silence.”

O youth, cool morning time!
Where we, with our hearts wide open,
With a rapid and awakening awareness,
We enjoy the freshness of life,
You have truly fled away! away!
We old ones sit crouching in the nest!
Only the lovely reflection
Of youth,
Where we take pleasure in the early light of dawn,
You never abandon us in our old age, either –
This quiet, reflective contentment!

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Der Wanderer

Ich komme vom Gebirge her,
es dampft das Tal, es braust das Meer.
Ich wandle still, bin wenig froh,
und immer fragt der Seufzer, wo?

Die Sonne dünkt mich hier so kalt,
die Blüte welk, das Leben alt,
und was sie reden, leerer Schall;
ich bin ein Fremdling überall.

Wo bist du, mein geliebtes Land?
Gesucht, geahnt, und nie gekannt!
Das Land, das Land so hoffnungsgrün,
das Land, wo meine Rosen blühn.

Wo meine Freunde wandelnd gehn,
wo meine Toten auferstehn,
das Land, das meine Sprache spricht,
o Land, wo bist du?

Ich wandle still, bin wenig froh,
und immer fragt der Seufzer, wo?
Im Geisterhauch tönt's mir zurück:
"Dort, wo du nicht bist, dort ist das Glück!"

Georg Philipp Schmidt von Lübeck

Vaeltaja

Jo jäivät vuorten harjanteet,
nyt laakso soi ja pauhaa veet.
Mun minne tieni johtakoot,
soi huokaus: ah, missä oot?

Tääll' loiste kylmä päivän on,
ei nouse kukka nurmikon;
ja kielen oudon kuullessain
mä tunnen: vieras oon täällä vain!

Miss' oot sä, kallis maani mun,
ah, milloin saan nähdä sun?
Oi unten maani vehrein,
miss' hehkuu ruusut kauneimmin,

käy ystäväni riemuiten
ja nousee henget kuolleiden;
sä maa, mi kieltäin haastelet,
oi maa, miss' oot sä?

Mun minne tieni johtakoot,
soi huokaus: ah, missä oot?
Vaan vastahani kajahtaa:
"Siellä, miss' et oo, on onnen maa!"

suom. Kyllikki Solanterä

The migrant

I have come here from the mountains,
The valley is steaming, the sea is roaring,
I walk around in silence, I am rarely cheerful,
And the sigh keeps asking, 'where'?

It seems to me that the sun is so cold here,
The blossom has withered, life is old,
And what they are saying in their empty noise is that
I am a stranger everywhere.

Where are you, my beloved land,
Sought for, yearned for and never known?
The land, the land that is so green in hope,
The land where my roses bloom?

Where my friends go wandering around
Where my dead come to life again;
The land that speaks my language,
Oh land, where are you?

I walk around in silence, I am rarely cheerful,
And the sigh keeps asking, 'where'?

I hear the sound coming back to me in a spirit's breath:
'There, where you are not, that is where happiness is!'

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Der Lindenbaum

Am Brunnen vor dem Tore,
da steht ein Lindenbaum;
ich träumt 'in seinem Schatten
so manchen süßen Traum.

Ich schnitt in seine Rinde
so manches liebe Wort;
es zog in Freud 'und Leide
zu ihm mich immer fort.

Ich muß 'auch heute wandern
vorbei in tiefer Nacht,
da hab 'ich noch im Dunkeln
die Augen zugemacht.

Und seine Zweige rauschten,
als riefen sie mir zu:
"Komm her zu mir, Geselle,
hier find'st du deine Ruh'!"

Die kalten Winde bliesen
mir grad ins Angesicht,
der Hut flog mir vom Kopfe,
ich wendete mich nicht.

Nun bin ich manche Stunde
entfernt von jenem Ort,
und immer hör 'ich's rauschen:
du fändest Ruhe dort!

Wilhelm Müller

Lehmus

Eessä portin, kaivon luona,
lehmus seisoo ylvähin:
Monet haaveet varjossansa,
siellä yksin uneksin.

Sen kaarnaan minä veistin,
nuo sanat rakkauden;
oli suru taikka ilo,
puun luokse pakenen.

Tänäänkin minä sinne kuljin
saapuessi pimeyden,
siinä silmäni mä suljin,

annoin tulla unien.

Ja lehväin kahinassa,
minä kuulin kuiskauksen,
tule tänne, nuorukainen,
täällä levon saat rauhaisen.

Kylmät tuulet puhaltaa
nyt suoraan kasvoihin,
lakin päästä tempoo,
en käännä takaisin.

Monen tunnin matkan päähän,
vanha lehmus jäädä sai.
Kuulen vielä kuiskauksen,
täällä levon löytäisit.

suom. Irma Heydemann

The lime tree

Next to the fountain in front of the gate
There is a lime tree there:
In its shade I have dreamt
So many sweet dreams.

In its bark I have carved
So many sweet words;
In joy and sorrow I have felt it pulling
Me towards itself at all times.

Today as well I had to walk
Past in the depths of night,
And there, even in the dark, I
Closed my eyes.

And its branches rustled
As if they were calling out to me:
"Come here to me, my friend,
You will find the peace you are looking for here!"

The cold winds were blowing
Straight into my face,
My hat flew off from my head,
I did not turn round.

Now I am many hours
Away from that spot,
And I can still hear the rustling:
You would find peace there!

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Kilpinen: Heimat

Nach all dem Menschenlärm und -dust
in Dir, geliebtes Herz, zu ruhn,
so meine Brust an deiner Brust,
du meine Heimat nun!

Stillherrlich glänzt das Firmament
in unsrer Augen dunklen Seen,
des Lebens reine Flamme kennt
kein Werden und Vergehn.

Christian Morgenstern

Kotimaa

Ihmishälyn ja melskeen jälkeen
sinussa, rakas sydän, levätä saan,
rintani sinun rintaasi vasten,
nyt kotimaani mun!

Juhlavan tyynenä taivaankansi
silmäimme tummissa järvissä loistaa,
elämän puhdas liekki ei tunne
syntyä eikä katoamista.

suom. Lauri Mäntysaari

Homeland

After all the human noise and bustle,
To rest in you, beloved heart,
So that my breast is against your breast,
You are now my homeland!

Glorious and silent gleam the heavens
In the dark pools of our eyes;
The pure flame of Life knows
Neither change nor decay.

Translation © by Emily Ezust, reprinted with
permission from the LiederNet Archive

Kilpinen: Über die tausend Berge

Über die tausend Berge
sollst du fliegen von Glück und Leid,
über vieltausend Berge
in Deine Ewigkeit --

Lächelnd voll seliger Schmerzen
derer, die drunten gehn,
die unsrer wagenden Herzen

Vogelglück nie verstehn --

Über die tausend Berge
sollst du fliegen von Glück und Leid,
über vieltausend Berge
in Deine Ewigkeit.

Christian Morgenstern

Vuorien taakse liitäin

Vuorien taakse liitäin
haipua riemus ja tuskas suo,
tietä kaukaista kiitäin
sun ainaisen määräs luo!

Haikean auvoisna sieltä
katsees ne saavuttaa,
jotk' ei voi lintujen mieltä
riemukast' oivaltaa.

Vuorien taakse liitäin
haipua riemus ja tuskas suo,
tietä kaukaista kiitäin
määräs ainaisen luo!

suom. Kaarlo Väinö Valve (V. Arti)

Over a thousand mountains

Over a thousand mountains
You shall flee from joy and sorrow,
Over many thousands of mountains,
For your eternity.

Smiling, full of blessed pain
For those who walk below,
Who will never understand the avian joy
Of our adventurous hearts.

Over a thousand mountains
You shall flee from joy and sorrow,
Over many thousands of mountains,
For your eternity.

Translation © by Emily Ezust, reprinted with
permission from the LiederNet Archive

Schubert: Im Frühling

Still sitz ich an des Hügels Hang
der Himmel ist so klar,

das Lüftchen spielt im grünen Tal
wo ich beim ersten Frühlingsstrahl
einst, ach so glücklich war.

Wo ich an ihrer Seite ging
so traulich und so nah,
und tief im dunklen Felsenquell
den schönen Himmel blau und hell,
und sie im Himmel sah.

Sieh, wie der bunte Frühling schon
aus Knosp und Blüte blickt!
Nicht alle Blüten sind mir gleich,
am liebsten pflückt ich von dem Zweig,
von welchem sie gepflückt!

Denn alles ist wie damals noch,
die Blumen, das Gefild;
die Sonne scheint nicht minder hell,
nicht minder freundlich schwimmt im Quell
das blaue Himmelsbild.

Es wandeln nur sich Will und Wahn,
es wechseln Lust und Streit;
vorüber flieht der Liebe Glück,
und nur die Liebe bleibt zurück,
die Lieb und ach, das Leid!

O wär ich doch ein Vöglein nur
dort an dem Wiesenhang,
dann blieb ich auf den Zweigen hier,
und säng ein süßes Lied von ihr,
den ganzen Sommer lang.

Ernst Schulze

Keväällä

Mä kukkulaltain taivahan
niin kirkkaan nähdä voin
ja allain laakson vehreän,
mä missä kevään herkimmän
ja ensilemmen koin.

Mä muistan kuinka astelit
niin hiljaa rinnallain
ja sinitaivaan lähteeseen
näin heijastuvan tyvenen
ja kasvot, armahain.

Taas kevät kukkaloistollaan
on aistit sokaissut!
Ah, löytäisinpä oksan sen,
sun josta kätes kukkasan
on kerran taittanut.

On kaikki niinkuin silloinkin:
uus' saapui toukokuu!
On päivän hehku ennallaan,
ja lammen pintaan hohtavaan
taas taivas kuvastuu.

Nyt murheeseen on vaihtunut
tuo riemu entinen.
On rakkaus niin häilyvää,
vain muisto siitä meille jää
ja ah, myös tuska sen.

Jos nousta voisin siivillein
kuin lintu metsien,
niin sulle yksin laulaisin
mä muiston sulosävelin
tään päivän suvisen.

suom. Kyllikki Solanterä

In spring

I am sitting quietly on the hillside,
The sky is so clear,
The breezes are playing in the green valley,
Where, with the first ray of spring sunshine, I
Was once, alas, so happy;

Where I walked by her side
So intimate and so close,
And deep in the dark spring amongst the rocks
I saw the beautiful sky, blue and bright,
And I saw her in the heavens.

Notice how the colourful springtime is already
Looking out of the buds and blossoms!
Not all the blossoms are the same to me,
I would prefer to pick from the branch
From which she picked.

For everything is still how it was then,
The flowers, the fields;
The sun is shining no less brightly,
You can see, no less friendly, swimming in the spring
The blue image of the heavens.

Desire and delusion are subject to change,
Pleasure and conflict change;
Love's happiness flies off,
And only love remains behind,
Love, and, alas, suffering!

Oh, if only I were a little bird
Over there on that sloping meadow,
Then I would remain on this branch here

And sing a sweet song about her
For the whole of the summer.

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

Schubert: Der Musensohn

Durch Feld und Wald zu schweifen,
mein Liedchen weg zu pfeifen,
so geht's von Ort zu Ort!
Und nach dem Takte reget,
und nach dem Maß beweget
sich alles an mir fort.

Ich kann sie kaum erwarten,
die erste Blum 'im Garten,
die erste Blüt 'am Baum.
Sie grüßen meine Lieder,
und kommt der Winter wieder,
sing' ich noch jenen Traum.

Ich sing' ihn in der Weite,
auf Eises Läng 'und Breite,
da blüht der Winter schön!
Auch diese Blüte schwindet,
und neue Freude findet
sich auf bebauten Höhn.

Denn wie ich bei der Linde
das junge Völkchen finde,
sogleich erreg' ich sie.
Der stumpfe Bursche bläht sich,
Das steife Mädchen dreht sich
nach meiner Melodie.

Ihr gebt den Sohlen Flügel
und treibt, durch Tal und Hügel,
den Liebling weit vom Haus.
Ihr lieben holden Musen,
Wann ruh' ich ihr am Busen
auch endlich wieder aus?

Johann Wolfgang von Goethe

Runotarten lemmikki

Maan, metsän halki liidän
ja soittoon laulun liitän,
niin kauas kulku vie!
Maailma tahtiin liikkuu,
rytmissä kaikki kiikkuu,
vaan eessä aukee tie.

Puutarhan ensi kukkaa,

puun latvan lehvätukkaa
jo kaipaam maltiton.
Saan laulun niille soittaa,
kun jälleen talvi koittaa,
unelma muisto on.

Taas siitä laulan täällä
nyt laakealla jäällä,
kun talvi kukoistaa!
Sen kukka kohta haihtuu,
vaan uuteen riemu vaihtuu,
taas siintää vuoret, maa.

Lehmusten suurten alla
väen nuoren kaikkialla
heti rytmein kiihdytän.
Nyt juro poika pyörii,
ja ujo tyttö hyörii,
niin heidät viihdytän.

Te siivet jalkaan luotte
ja vaeltaa mun suotte
niin kaukaisuutta päin.
Oi armaat Muusat, milloin
saan rentoutua illoin
tuon rinnoilla taas näin?

suom. Teivas Oksala

The Muse's son

Through field and wood to stray,
And pipe my tuneful lay,—
'Tis thus my days are pass'd;
And all keep tune with me,
And move in harmony,
And so on, to the last.

To wait I scarce have power
The garden's earliest flower,
The tree's first bloom in Spring;
They hail my joyous strain,—
When Winter comes again,
Of that sweet dream I sing.

My song sounds far and near,
O'er ice it echoes clear,
Then Winter blossoms bright;
And when his blossoms fly,
Fresh raptures meet mine eye,
Upon the well-till'd height.

When 'neath the linden tree,
Young folks I chance to see,

I set them moving soon;
His nose the dull lad curls,
The formal maiden whirls,
Obedient to my tune.

Wings to the feet ye lend,
O'er hill and vale ye send
The lover far from home;
When shall I, on your breast,
Ye kindly muses, rest,
And cease at length to roam?

transl. Edgar Alfred Bowring

Schubert: Abschied nach eine Wallfahrtsarie

Über die Berge
zieht ihr fort,
kommt an manchen
grünen Ort;
muß zurücke
ganz allein,
lebet wohl!
es muß so sein.

Scheiden, meiden,
was man liebt,
ach wie wird
das Herz betrübt!
O Seenspiegel,
Wald und Hügel
schwinden all;
hör' verschwimmen
eurer Stimmen
Widerhall.

Lebt wohl!
klingt klagevoll,
ach wie wird
das Herz betrübt,
scheiden, meiden
was man liebt;
lebt wohl!
klingt klagevoll.

Johann Baptist Mayrhofer

Jäähyväiset, pyhiinvaelluslaulua mukailleen

Vuorien taakse
kiidätte,
tuonne seuduille
vihreille;
Joudun yksin

palaamaan,
näkemiin!
Näin olkoon vaan.

Lähtein hylkää
kalleimpas.
Kuinka raastaa
rinnassas!
Oi, peili veessä,
vaara ja metsä
kaikkoaa;
katoamaan
äänienne
kaiun saa

Nyt lähdön
hetki on.
Kuinka raastaa
rinnassas
lähtein jättää
kalleimpas.
Nyt jää!
Surun hetki on.

suom. Lauri Mäntysaari

Farewell, a reworking of a pilgrimage song

Over the mountains
You are setting off;
You will come to many
Green places,
I have to go back
Completely alone;
Farewell!
This is how it has to be.

Parting, avoiding
What one loves,
Oh how
Distressed the heart is becoming!
Oh, the lake-mirror,
Forest and hills,
They are all disappearing;
I can hear the decay
Of your voices'
Echo.

Fare well!
Ring out full of lamenting.
Oh how
Distressed the heart is becoming!
Parting, avoiding
What one loves.
Fare well!
Ring out full of lamenting.

transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk

An die Musik

Du holde Kunst, in wieviel grauen Stunden,
wo mich des Lebens wilder Kreis umstrickt,
hast du mein Herz zu warmer Lieb entzunden,
hast mich in eine bessere Welt entrückt,
in eine bessere Welt entrückt!

Oft hat ein Seufzer, deiner Harf entflossen,
ein süßer, heiliger Akkord von dir
den Himmel besserer Zeiten mir erschlossen,
du holde Kunst, ich danke dir dafür
du holde Kunst, ich danke dir!

Franz von Schober

Musiikille

Suloinen taide, lohtu hetken harmaan,
päivien riemu maassa murheiden,
sieluuni loihdit liekin pyhän, armaan,
maan päälle saatat taivaan kauneuden.

Huokaus vieno taiteen kultakielen,
hartaus soinnun, maasta nousevan,
aikoihin autuaampiin johdat mielen,
suloinen taide, sua rakastan!

suom. Eino Leino

To music

Oh beauteous art, in so many dreary hours,
Where I have been swept up in the savage circle of life,
You have ignited my heart, giving it a warmer love.
You have carried me off into a better world.

There has often been a sigh flowing from your harp,
A sweet sacred chord of yours,
Which has opened up to me the better times of heaven.
Oh beauteous art, I thank you for it.

Transl. Malcolm Wren, schubertsong.uk